

Carl Petersen: Af den betænkning, udvalget har afgivet, vil ærede medlemmer have erfaret, at der ikke i udvalget er opnået det, man populært kalder et bredt forlig. Foruden flertallet, der ud over regeringspartierne medlemmer består af yderligere et medlem af partiet venstre, det ærede medlem hr. Anders Andersen, er der 3 mindretal, der stiller hver sine ændringsforslag. De ændringsforslag, der stilles af henholdsvis venstres medlemmer — minus det ærede medlem hr. Anders Andersen — og det konservative folkepartis medlemmer, har to bestemte formål, for det første at der skal gives flere penge, for det andet at få camoufleret, at landbruget modtager disse penge som tilskud. Selvfølgelig benytter man samtidig lejligheden til på ny at forklare, at det er ejendomsskatterne, der tynger landbrugets økonomi særlig hårdt. At de to mindretal så samtidig stiller hver sit ændringsforslag, som rettelig hører hjemme i anden lovgivning, nævner jeg kun for fuldstændighedens skyld — det drejer sig om ændringsforslagene under nr. 15 og nr. 16. Et tredje mindretal, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, stiller 4 ændringsforslag, der går ud på, at støtten bør ydes i form af lån med 5 års rentefrihed og 2 års afdragsfrihed. Pengene skal udlånes til rationaliseringsformål og pantsikres i ejendommen.

De 6 ændringsforslag, som er stillet af flertallet, ændrer ikke noget ved forligets princip. Regeringspartierne har følt sig bundet af de aftaler, regeringen har truffet med de ledende landbrugsfolk ved forligets indgåelse. Må jeg her lige indskyde, at jeg også efter de drøftelser, der er foregået i udvalget, fastholder mine udtalelser fra første behandling om forligets virkning.

Det væsentligste af flertallets ændringsforslag er vel det, der nævnes under nr. 2, hvor der gives ministeren en meget vidtgående bemyndigelse til at centralisere eksportsalget. Flertallet mener det nødvendigt at give ministeren en sådan bemyndigelse, men mener samtidig at måtte tilføje, at det er flertallets mening, at denne bemyndigelse kun må anvendes undtagelsesvis og kun, hvor kollektive eksportørinteresser ikke har kunnet etableres og den overvejende part af eksportørerne er gået ind for centraliseringen.

Det er min opfattelse, at med denne formulering kan bestemmelserne kun anvendes i situationer, hvor det må skønnes at være til gavn for landbruget. De øvrige ændringer tjener kun det formål at tydeliggøre de forskellige bestemmelser i de pågældende paragraffer.

Jeg nævnte for lidt siden, at flertallet bestod af 1 medlem mere end dem, der repræsenterer regeringspartierne. Nu vil der vel i al almindelighed være tilfredshed inden for en gruppe eller et flertal, når der er andre, der giver tilslutning til ens synspunkter, og denne glæde er selvfølgelig også til stede i dette tilfælde, hvor det drejer sig om en så prominent person som det ærede medlem hr. Anders Andersen, men jeg skal da villigt indrømme, at jeg havde været endnu gladere, hvis det ikke havde været den samme person, som var indehaver af den høje titel: Landbrugsrådets præsident, og jeg havde været særdeles glad, hvis det, som vi alle troede, da forliget blev indgået og omtalt, havde vist sig at være rigtigt, at det ærede medlem hr. Anders Andersen og det ærede medlem hr. Niels Eriksen, som begge er ledere inden for de organisationer, der satte hele denne aktion i gang, havde handlet og talt på deres gruppes vegne, den gruppe, de er medlemmer af; det gjorde de altså ikke.

Nu kan årsagerne hertil være to: enten, at gruppen var uenig i de ærede medlemmers fremgangsmåde, eller at kravene burde være sat endnu højere. Det første synspunkt synes jeg støttes af den grundlovstale, der blev holdt i går af det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, der satte det skete i forbindelse med folkestyret; den blev i aftes transmitteret gennem radioen. Det andet synspunkt støttes unægtelig af de ændringsforslag, som partiet stiller til det foreliggende lovforslag.

Selv om jeg godt kan forstå, at det må være en besk pille at sluge for partiet venstre nu, at danske landmænd selv kommer ind under det system, de altid med megen energi har vendt sig imod, nemlig det at give tilskud, og endda vendt sig imod det, når det drejede sig om støtte til den del af befolkningen, som var ubemidlet og ubesiddende, er der her, som det næsten altid er tilfældet, et lyspunkt i mørket; i dette tilfælde må det vel siges at være et